

BEROUNSKÝ KATOLICKÝ ZPRAVODAJ

**Boží požehnání a správnou cestu do nového roku 2007
za Farnost Beroun přejí
P. Josef Pecinovský, P. M. Němeček a P. C. Kubánek**

Obsah:

- Osmdesát let naplněných vírou a službou str. 5
- Karlštejnská kapitula má dva nové kanovníky.....str. 9
- Betlémská hvězda.....str. 11
- Ze života svatých - Sv. Anežka Římskástr. 12
- Kovář Manda vlastní rukou .. str. 13
- Hudební advent.....str. 16
- Nejen tanec v sokolovně ..str. 18
- Jeden den pečovatelky ..str. 22

Začátek nového roku s sebou vždy nese příležitost se zastavit a podívat jednak směrem zpět, kdy máme možnost zhodnotit to, co jsme právě prožili, jednak směrem dopředu k tomu, co nás asi čeká. Je to příležitost vnímat život jako cestu, která také má svůj zcela konkrétní start a která by měla mít své dílčí cíle i svůj cíl konečný. Jaká je tedy naše životní cesta, jaké má cíle a jakými prostředky jich můžeme dosáhnout..?

Přejeme všem čtenářům zpravodaje, aby i v následujícím roce nacházeli tu správnou cestu, která má jen dobré cíle! Kéž k jejich dosažení vždy nacházíte dostatek vhodných prostředků a kéž vás stále na této cestě provází i Boží požehnání!

P. Josef Pecinovský

Zprávy z farnosti

 Modlitební setkání. Ve čtvrtek **4. a 18. ledna** od 19.30 hodin se uskuteční další setkání společné modlitby v kapli Povýšení sv. kříže. Tentokrát se budeme modlit zvláště **“Za odvalu a schopnost začínat vždy znovu”**.

 1. pátek v měsíci - 5. ledna. Mše sv. v kapli Povýšení sv. kříže začíná v 17.30 hodin. Od 16.00 hodin je možné přijmout svátost smíření. Po mši sv. pak následuje pobožnost k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu.

 Slavnost Zjevení Páně - 6. ledna. Mše sv. bude v kostele sv. Jakuba v 9.30 hodin. K bohoslužbě si můžete přinést k požehnání vodu, sůl, kadidlo a křídou.

 Svátek Křtu Páně. V **neděli 7. ledna** završíme dobu vánoční svátkem Křtu Páně. Bohoslužby budou v řádném nedělním programu.

 Mše sv. “pro děti”. Zveme rodiče s dětmi k účasti na bohoslužbě “pro děti”, která se koná vždy 3. čtvrtek v měsíci, tzn. ve čtvrtek **18. ledna** od **17.30** hodin v kapli Povýšení sv. kříže.

 Ekumenická setkání berounských křesťanů. V dnech **17. - 19. ledna** se uskuteční již tradiční modlitební setkání berounských křesťanů. Setkání budou probíhat vždy **od 17.30 hodin**, a to:

- **ve středu 17. ledna:** Církev římskokatolická: kaple Povýšení sv. kříže
- **ve čtvrtek 18. ledna:** Českobratrská církev evangelická: Husovo nám. 4
- **v pátek 19. ledna:** Církev adventistů sedmého dne - Tylova 8, Závodí

Ve středu a v pátek večerní mše sv. nebudou, ve čtvrtek je večerní mše sv. “pro děti” (viz výše)!

 Sbírka na bohoslovce. V neděli **3. prosince** proběhla také v naší farnosti tzv. Mikulášská sbírka na bohoslovce, při které se vybralo 5.597,- Kč. Všem dárcům patří upřímné poděkování!

 Letáček “Nedělní liturgie”. Připomínáme, že na stolku s tiskovinami najdete periodikum “Nedělní liturgie”, kde jsou uvedeny liturgické texty i s výkladem nejen na neděli, ale na celý liturgický týden. Jsou k volnému rozebrání.

 Farní knihovna bude otevřena v neděli **14. a 28. ledna**, vždy od 10.30 do 11.15 hodin v přízemí fary v Berouně

 Zveme všechny **na koledu k živému betlému 3.1. v 16 hodin** na zahradu k Pletánkům ve Svatém Janu pod Skalou.

 Zvu všechny na vyprávění a fotografie z cesty po Izraeli. Zvu i ty, kteří sami již někdy Izrael navštívili a chtějí společně zavzpomínat a přidat své zkušenosti. 12.1. v 18.30 ve skautovně na faře v Berouně. P. Michal Němeček

 Náboženství v Loděnici. Od listopadu probíhá výuka náboženství pro děti prvních a druhých tříd s P. Němečkem, a to vždy ve čtvrtek od 15.30 hodin na Obecním úřadě v Loděnici.

 Setkávání maminek s dětmi se koná vždy ve čtvrtek od 9.00 hodin na obvyklém místě - tedy v budově kaplanky (ve druhém patře “na půdě”). Kontakt: Gábina Štorkánová, tel: 604 282 879.

Z vikariátu

 Vikariátní konference. V **úterý 16. ledna** se v Berouně uskuteční setkání kněží našeho vikariátu. Mše sv. začíná v kapli Povýšení sv. kříže v 9.00 hodin. Večerní bohoslužba tento den pak již nebude!

 Ekocentrum Kavyl ve Svatém Janu pod Skalou srdečně zve do Svatojánské koleje na přednášky z cyklu **Příroda, krajina a lidé**: Dr. Jiří Šíma, DrSc: Severní a severovýchodní Čína - v sobotu **6.1.2007**, Lucie Olivová, M.A., PhD: Vztah k přírodě ve staré Číně - v sobotu **20.1.2007**. Přednášky se konají vždy od 13.30 hodin v refektáři Svatojánské koleje.

Koncerty v kostelích

- **Pocta Miloši Palkoskovi – 31. prosince.** Po dopolední bohoslužbě bude u příležitosti 80. narozenin Miloše Palkosky, dlouholetého svatojakubského varhaníka a kostelníka, krátký varhanní koncert v podání L.Petřvalského.
- Na neděli **7. 1. 2007** se opět chystá **Novoroční koncert v kostele sv. Václava v Loděnici** v podání místních varhanic Pavly Bočkové, Pavly Fabianové, sopranistky Ludmily Pexové, varhanice z Vráže, a loděnického pěveckého sboru COMODO pod vedením Tání Bočkové. Na programu, který začne úderem **16. hodiny**, bude vánoční hudba.

Skauti

- **Silvestr na faře.** Tato akce proběhne 31. 12. 2006 a je určena výhradně pro starší kluky a holky, čili rovery a rangers. Není jisté, zdali to bude možné provést tak, jak bych si to představoval, už jen proto, že v tuto dobu jsou všichni doma u svých příbuzných a nebo zcela mimo dostupnost. Záleží jen na naší vzájemné domluvě. Pokud si budeme přát prožít společně poslední chvíle tohoto roku ve skvělé přátelské atmosféře, tak je to možné. Připraven bude zajímavý a tak trochu netradiční program...
- **Schůzky dívčího oddílu - Světýlka, světlušky a skautky**
Světýlka - každou středu od 16.00 do 18.00 hodin, vede Marie Stielová a Kristýna Kodrasová.
Skautky a světlušky - pravidelně v pátek od 16.15 do 18.15 hodin. Vůdkyní je Hana Burešová a dále Soňa Doubková a Eliška Kodrasová.
- **Schůzky skautského oddílu - Vlčat - Ocelotů**
Vlčata vždy v **pátek** od **16.00** do **18.00** (18.15) hodin ve skautské klubovně na faře.
Oceloti vždy ve **středu** od **16.00** do **18.00** hodin.

KMŠ

- **Vánoční prázdniny:** Mezi Vánocemi a Novým rokem bude naše KMŠ uzavřena. Naposledy půjdou děti do školky v **pátek 22. prosince**, po svátcích se sejdeme v úterý **2. ledna 2007**.
- Přistavba mateřské školky byla sice úspěšně realizována, přesto je možné ji i dále finančně podpořit. Uvádíme pro informaci číslo účtu na podporu KMŠ: **19 - 0361038389/0800 u ČS Beroun**.

**K KLUB
BEROUN**

- **Zpívání s kytarou!** Každý pátek mimo svátky a prázdniny se v 16.30 hodin scházíme s dětmi a jejich rodiči ke zpívání na půdě farní klubovny. Kontakt: Ivana Vašků, telefon 602 945 017.
- Pro všechny, kterým se líbil ples: přijďte si zatančit tentokrát s dětmi (a třeba i bez). Pravděpodobně poslední únorovou sobotu odpoledne pro vás, příznivce i členy, chystáme znovu **Maškarní rej na Jarově**. Mohli bychom ho letos pojmout jako skutečnou taneční zábavu pro

mladší i pokročilé, co vy na to? Kdo přijde v masce, bude požívat jistých výhod! Nacvičte si s tatínkem, bráškou, manželkou, tetičkou letkiss, balónkovanou, ptačí tanec, slepý tanec i vlastní tanec rodiny... Těšíme se na vás. Podrobnosti objevíte nejpozději na začátku února na plakátech.

 Přání: Ať vám dny vánoční, povánoční i obyčejné neutíkají jen tak mezi prsty! Ať dokážete v každé obyčejné chvíli mezi svými blízkými najít Radost z Jediného skutečně Blízkého. **-kkb-**

 Pravidelná setkání se konají každý **čtvrtek od 19.00 hod.** v Berouně na faře v přízemí. Schází se zde všichni mladí nejen věkem, kteří chtějí strávit večer u čaje či kávy, ale i s modlitbou a prožitkem blízkosti. Tu a tam společná cesta do přírody, za zábavou apod. Těšíme se na vás.

 JUMP 2007 letní týdenní tábor pro mladé lidi od 16 do 23 let. Pozor! 24.1. ve 14.00 budou na adrese <http://jump.cho.cz/přihlášky>. Je nutné je poslat ještě tentýž den, protože zájem o tyto tábory je tak obrovský, že není jinak šance se dostat.

Diář Manželského společenství

 Novoroční společenství chystáme tentokrát v úterý, abychom se mohli potkat s těmi, pro které je středa dlouhým pracovním dnem. Těšíme se na setkání v **rodině Prušových** na berounském Jarově (směr Koněprusy, na Jarově u budovy nábytek Jamall doprava, zde hned druhý dům vpravo). Tak tedy **druhé úterý v lednu 9. 1. 2007**, po osmé hodině večerní. Nezapomeňte si s sebou vzít Bibli, stále ještě čteme Markovo evangelium, čeká nás už 13. kapitola. Všechny srdečně zveme! Nejen manžele, ale i vás, kteří se na manželství v brzké budoucnosti společně chystáte, stejně jako vás, kdo jste v manželství žili a z jakéhokoli důvodu už nežijete!

 Přejeme všem mnoho pokoje do rodin a domovů. A pro potěchu duše: nezapomeňte, pokud jste v písku svých cest nacházeli namísto dvojích stop (vašich a Božích) občas jenom jedny, věrte, že to nebyly otisky vaše, ale doteky Hospodinovy, který vás v nejtěžších úsecích cesty nesl v náruči!!! **-iva-**

FARNÍ CHARITA BEROUN

 V období **od 2. - 7. ledna** proběhne v Berouně tradiční **TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA**. Tu letošní za Farní charitu Beroun organizačně zajišťuje dobrovolná koordinátorka CVOČ, paní **Michaela Kubištová**, tel: **602 193 665**. Také letos FCH hledá **vedoucí skupinek a nadšené malé „koledníky“**. Zájemci, ozvěte se prosím koordinátorce.

Zprávy odjinud

 Novoroční ekumenická bohoslužba se koná **1. ledna 2007 v 18.00 hodin** v kostele sv. Klimenta v Praze 1. Bohoslužby věnované odkazu Alberta Schweitzera se zúčastní čelní představitelé křesťanských církví. Zazní písně Evy Henychové, skupiny Oboroh a na varhany bude hrát Petr Hájek. Bohoslužbu bude přenášet v přímém přenosu Česká televize.

 Adorační den a modlitba za povolání v kostele sv. Ludmily: **5. 1. 2007** se koná adorace za nová povolání ke kněžskému i k zasvěcenému životu, za rodiny a za věrnost všech, která je zakončena

slavnostní mši svatou. Společnou adoraci povedou bratři kapucíni a sestry sv. Kříže. Slavnostní bohoslužbě v **16.30 hodin** bude předsedat pražský arcibiskup kardinál Miloslav Vlk.

 Biskupství brněnské, Fakultní nemocnice Brno, Nemocnice Milosrdných bratří a Konvent sester Alžbětinek v Brně pořádají konferenci na téma **Zdravotník – křesťan v dnešní nemocnici IV** v sobotu **20. 1. 2007** v Besedním domě v Brně, Komenského náměstí 8

1. Téma: Léčebný proces v mezioborovém pohledu. P. Dr. Michael Marsch, OP: Uzdravení skrze vědu – nebo skrze víru? MUDr. Vladislav Chvála, PhDr. Ludmila Trapková: Léčba psychosomatických poruch v rodině

2. Téma: Svědomí zdravotníka. Prim. MUDr. Ivo Černý: Svědomí v denní medicínské praxi, Libuše Pankráčová: Výchova svědomí zdravotní sestry

Účastnický poplatek 350 Kč. Přihlášky se jménem, datem narození (pro získání kreditních bodů), adresou, pracovištěm a funkcí zašlete do konce roku 2006 na e-mail krestan.konference@seznam.cz.

 Seznámení s Biblií. Program je určen pro snoubence, kteří mají zájem se seznámit s Biblií a naučit se základům práce sní. Jedná se o tři na sebe navazující setkání, která směřují k základnímu uvedení do biblické modlitby. Setkání povede P. Marian Masařík O.Carm. vždy v pondělí **15. 1., 22. 1. a 29. 1. 2006** od 19,30 do 21 hodin v prostorách Centra pro rodinu, Thákurova 3, Praha 6. Kapacita programu je omezená, zájemci se přihlašují předem telefonicky či mailem v Centru (tel. 220 181 777, E-mail: cpr@apha.cz)

Osmdesát let naplněných vírou a službou

Berounská farnost si dlouhá léta zachovává známku živého společenství věřících. Pán sem posílal oddané kněze a ti se ve své práci mohli spolehnout na ochotné farníky, kteří jim pomáhali v nelehké kněžské službě. Mravenčí práce kostelníků, varhaníků, zpěváků, knihovníků, těch, co se starali o úklid a květinovou výzdobu, co učili a učí děti věrouce, co žijí skautské společenství, těch, co pomáhají starým a nemocným, těch, co nesou štafetu věřících rodin. Je jich řada a jedním z nich je pan Miloš Palkoska, který se letos 30. prosince dožívá požehnaných osmdesáti let. Sám skromný a nenápadný, několikrát zdůraznil, že je proti oslavám a že bude rád, “až to bude mít za sebou.”

Snad se ale na nás nebude zlobit, když alespoň ve stručnosti připomeneme jeho životní cestu, alespoň pro ty mladé a pro ty, co se s ním celá ta desetiletí setkávali.

Jeho životní pouť byla poznamenána - jak už to chodí - okamžiky radostnými, tak i smutnými. Mezi hezké vzpomínky patří, že už od devíti let se učil hrát na klavír u znamenitého hudebníka Josefa Tomana. Ten kromě vedení své hudební školy hrál v kostele na varhany. Miloš se tak setkával jak s hudbou, tak s vírou a protože nechtěl stát opodál, pomáhal ministrovat a zpívat v kostelním sboru. Dalším štěstím byl vliv na formování životních postojů při setkávání s berounskými duchovními. Nejdříve s oblíbeným knězem, děkanem Janem Chalupěckým i dalšími, kteří v Berouně byli sice krátce, zanechali ale zde nasmazatelné stopy svého působení. Byli to P. Karel Lobkowicz, známý vitální P. Reinsberg i Lád'a Rudolf, rodák z Praskoles.

Pan Miloš Palkoska foto av

Mezi ty tragické události patřila smrt tatínka, když Milošovi bylo 10 let. To se měla maminka co ohánět, zvláště, když brzy nastaly válečné události, protektorát, lístky na všechno, zatemnění a další válečné útrapy. Když bylo Milošovi patnáct, tak už pan Toman natolik zestárnul, že se snažil přitáhnout k hudbě mladíka, který hudbu miloval, ale v učení mu vadilo právě to, že nemohl po večerech cvičit. Platilo, že všude musí být tma. Tak se Milošův svět zúžil na cesty domů, na hřbitov s maminkou, do kostela. Miloš na to vzpomíná: *“Velkou trému jsem tenkrát míval, když do kostela chodil profesor Václav Talich. Věděl jsem, jak velice hudbě rozumí, a tak jsem přes týden pilně cvičil na klavíru, abych pokud možno v neděli zahrál bez chyb.”* Pak přišla vojna, kde se seznámil se svou pozdější manželkou, ta se přestěhovala z Domažlic

do Berouna a zde založili rodinu. Miloš vzpomíná: *“Své děti, Marušku a Pavla, jsme měli moc rádi. Když se na tu dobu ohlédnou, vím, nemohl jsem se jim věnovat naplno, jak bych býval chtěl. Věděl jsem, že mě farníci čekají na mších, abych jejich zpěv doprovázel na varhany. Jsem vděčný, že Pán požehnal naši rodinu, děti vyrostly, dcera je vdaná, má také dvě děti a já s radostí přijal pozvání na nedávnou svatbu svého vnuka Josefa. Byly to šťastné okamžiky. Tak plynula léta, přicházeli další kněží. P. Gustav Novák, to bylo v padesátých letech, po něm v roce 1989 P. Libor Bulín, nyní P. Josef Pecinovský. V mé službě mi pomáhalo podle svých možností hodně ochotných farníků. I když nemohu vyjmenovat všechny, vzpomínám zejména na Jaroslava Goldmanna, který se mnou zpíval litanie a spolupracoval v hudbě a zpěvu, na pana Rudolfa Houzvičku, který hrával na varhany, na řádovou sestru Aloisii Silva-Tarouca, která v kostele pomáhala s roznášením zpěvníků i jinými činnostmi. Děkuji všem zpěvákům, i těm, co přinášeli květiny. Bylo jich hodně a mě s nimi bylo moc dobře. Jsem moc rád, že když mě ve stáří práce zmáhala, že se objevili ti, co nesou štafetu varhanní hudby dál. Byl to ing. Jaroslav Matys a hlavně Mgr. Lukáš Petřvalský, vynikající hudebník, který povznáší svou hudbou mysl lidí vysoko, tam, kde přestávají denní trampoty a je jen mír a láska. Nikdy jsem na něj nežárnil, ale vždy ho obdivuji a těším se na každé shledání s jeho hudebním projevem.”*

Co říci na závěr? Dejme si ruku na srdce. Kdo z nás by se desítky let věnoval této službě? V létě, v zimě, od odemknutí kostel připravoval před mší svatou oltář, svíce, vodu, víno, modlitební a liturgické knihy, roucha pro kněze? A pak vše uklidit a zkontrolovat kostelní prostory. To vše nejen o nedělích, ale i ve všední dny a při dalších akcích jako jsou pohřby, křtiny, svatby. A co je nad to důležité? Že všichni, kdo Miloše znali, cítili radost, že se mohou setkávat s člověkem, který uměl naslouchat, být účasten a podle potřeby i poradit. S člověkem poctivým ve víře i v životě. Víme, že to je dar od Boha. Miloši, zaplať Ti to Pán.

Jaroslav Vacík

K větší cti a slávě Boží

“K větší cti a slávě Boží. Tam je těžiště mého života. První je má rodina, kterou mám rád a oni mne. Ale těžiště hledám v té duchovní rovině. Hlavní moment je víra, muzika je druhotná. Kdyby se něco stalo, bez muziky bych asi dokázal žít, ale nepřestal bych chodit do kostela...”

...Je to pro mne ulehčení, že přišel do farnosti nový varhaník, mohu nyní prožít plně mši svatou. Jistě, za varhanami jsem ji také prožíval, ale je to jiné. Jsem rád, že tu je, těším se vždy na jeho hudbu, je to zážitek. Navíc má pan Petřvalský cit pro liturgickou dobu, jeho preludování bylo jiné o Vánocích a jiné v době postní. A také jsem rád, že tu bude někdo, kdo mi zahraje requiem, až mne Pán zavolá. (smích)”

Tolik výňatek z rozhovoru, který vyšel v BKZ v březnu 2003. Jako by shrnul páně Palkoskovo životní krédo. Jsme velmi vděční za jeho službu, upřímně mu přejeme, aby nyní už mohl užívat mše svaté naplno tak, jak je to pro nás ostatní běžné - bez povinností kostelníka a varhaníka v jedné osobě - služby, na kterou je i dvou lidí málo. Vždyť za těch nejméně šedesát let (které našemu kostelu věnoval) má na odpočinek nárok. I když doufáme, že jen ten pozemský odpočinek, že zmíněné requiem ještě dlouho nebude potřeba, dobrých lidí tady na zemi je málo.

-red- Miloš doprovázel obětavě zpěvem i procesí. foto av

Osobnosti našich farností

Všude byl aneb Hlavní ministrant

“Vy patříte ke zpěvákům? Tak tudy. Vy ne? Tak musíte dozadu.” Jasně, stručně zní pokyny prošeďivělého ministranta při slavné mši na hradě Karlštejně. Tu postrčí židli, tu poponese žaltář; neustále vyvíjí činnost. Odkud já ho jenom znám. Ano! Už před dvanácti lety - pouť ke sv. Ludmile na Tetín, tam jsem ho viděla prvně. Pouť na Svatou horu? I tam byl. Zelenočtvrteční bohoslužba v katedrále, kdo že *organizuje* zástupy kněží celé diecéze? On. Stejně tak při zádušní mši za Jana Pavla II. Důležitý ministrant, myslím si... Jistě má i své jméno, ale já ho neznám. Pro sebe mu říkám *Všudybyl*, nebo hlavní ministrant arcidiecéze a přilehlého okolí. Vždyť svým akčním rádiem snad skutečně patří do všech našich farností... Zajisté patří tak trochu i do této rubriky, zvláště je-li tato (jako dnes) silvestrovská.

Hlavní ministrant je skutečně všude, kde se děje něco důležitého. Vlastně je posel důležitosti, můžete si být jisti, že přijel-li právě na vaši akci, větší slavnost se ten den nikde nekoná. Za časů rudého temna byl též všude, až to bylo kolegům ministrantům i kněžím podezřelé. Ale kdež, nebyl to *špion*, neboť ve své *bohulibé aktivitě* neustal ani “ve svobodě”. Prý se vždy dokázal účastnit nejen jakékoli církevní události, ale i světské, politické, přilet amerického prezidenta Clintona nevyjímaje...

Za ta léta už jsme si na něj skutečně zvykli. Hlavní ministrant naší arcidiecéze má nesporné zkušenosti, poctivě mnoho let téměř denně sbírané. Však také jednou prý “zachránil” bohoslužbu v katedrále - jednalo se o svěcení nových biskupů, obřad, který se tak často nekoná a v Čechách vůbec poprvé v nové době. V jednu chvíli nikdo z ministrantů (možná ani z kněží) nevěděl kudy dál. Nastoupil *Všudybyl*, ukázal tu a tam, a zadržnuté soukolí mše se točilo dál. Každý má svůj úkol na zemi. Třeba právě pro tenhle úkol byl tenhle člověk na zemi. Pro jaký úkol jsem tady já?

-iva-

Co se dělo: **AKCE RYBA 9. 12. - očima dětí**

Společná večeře foto iv

Akce Ryba začíná už v pátek večer, ale my většinou přijíždíme až v sobotu ráno. Na akci Ryba si ráno nejdřív hrajeme s legem, potom jdeme na snídani. Pak vyrábíme různé věci, třeba draky nebo svíčky. Když je uděláme, tak někdy hrajeme fotbal. Jednou jsme natáčeli film o tom, jak Ježíš přicházel o květné neděli do Jeruzaléma. V poledne vždycky jdeme do restaurace na oběd, po obědě je polední klid, po poledním klidu jsme si hráli s legem, protože pořad přšelo, zatímco starší připravovali večeři. Před večeří se zpívá písnička a po večeří se chodí na půdu hrát různé hry, které pro nás připravil Cyril - někdy hru o kočičce - a pak se jde spát. V neděli ráno je zase

snídaně, pak se svátečně převlékneme a jdeme do kostela. Po mši si nás už vyzvednou rodiče. My jsme tentokrát ale jeli domů už v sobotu po večeří.

Matěj a Lojza Vašků

Ukázka výrobků foto iv

Co se dělo: **Předvánoční úklid v duchovní obnově**

Adventní duchovní obnova na Tetíně mě oblékla do strastí všedního dne, které jsou vlastně přípravou k veliké slavnosti příchodu vtělené Boží lásky k nám, poutníkům a souputníkům. Všichni jsme si v ní blízcí, i když se zrovna nescházíme na jednom místě. V Duchu Sv. s vámi zkusím připomenout ono předvánoční obdarování.

Podstatou duchovního života je vnímání, ponoření se do Boží přítomnosti, v tichosti srdce. Každý touží po Lásce. Řekla bych, že nejvíce ten, co se jí nejhlasitěji odřiká. Každý máme touhu po ráji. Stane se, že duchu tohoto světa, v láskách pozlátkových, naletíme. Vždyť jsme mu neustále vystaveni našimi potřebami, slabostmi. Ráj si ale v žádné akci ani před Vánocemi nekoupíme. A ani nikomu. **Ráj je stav člověka, který přebývá s Bohem.** Sama přesně nevím jaký, i když tu Boží krásu tuším. Alespoň už vím, co mi brání ji žít (tedy když jsem nebyla šťastná). Cituji: *Proč je člověk nešťastný? Protože žije v iluzi, že dokáže milovat. A milovat plně dovede jen Bůh. Člověk dovede milovat s Bohem.* Učíme se být šťastní celý život, chodit s Bohem. On je přítomen v radostech i úzkostech tohoto světa. Slyším pozvání: Vstup do nich a budeš s Ním, v Lásce, i s tím, kdo (co) tě trápí. Víra by nám měla dávat dar vidět věci Božíma očima.

Nedívejme se „polidsku“, vždyť nás to vzdaluje Lásce. Bůh se dívá do srdce. Kéž nám Ježíš dá čistý duchovní zrak! Vždyť v každém dobrém skutku každého člověka je přítomen Bůh. A jak mu můžeme vyjít vstříc? Duchovní obnova předestírá **v pevně stanoveném pořadí** (staré známé dobré):

1. pokání, uznání svojí hříšnosti, nemoci ducha. Každý jsme nějak postižený hříchem. Přijmout pokání jako životní styl, život v Pravdě - před sebou, před **ostatními**, před tváří Boží.

2. život ve společenství, sdílení své každodenní zkušenosti. Ano, ve společenství v Lásce nás Pán uzdravuje. Abychom byli duchovně plodní, potřebujeme pevné kořeny s Bohem, pevné kořeny i ve vztazích s lidmi ve společenství křesťanském i nevěřících, stále s Božím pohledem. (Vidím v tom stále ono První přikázání - nabídku šťastného života v přátelství s Otcem. Vůbec není lehké dávat stále Jeho na první místo!) Lidský pohled nás tlačí k neustálému srovnávání,

jehož výsledkem je deprese, pýcha, závist... a bolest. *Když už nás to ke srovnávání tak tíhne, srovnávejme se Kristem*, nabídl nám pan farář. *V tomto případě máme vždy na sobě co dělat.* Tak to je běh na dlouhou trať. Kéž nám Pán dá vytrvalost ve víře! Je jí třeba jak soli na chleba, vždyť: Nescházíme se, křesťané, jako křesťané velmi málo?

3. a pak... pak **můžeme vyjít** do světa (třeba „jen“ ke svým nejbližším příbuzným, byť „jen“ ve svém srdci) a hlásat radostnou zvěst Království Božího. Přitom tiše. Zázrak v nás dá o sobě znát včas. Bůh je neustálou inspirací. Jeho řeči nejsou přešly slova. Tak tento vandr mám snad na doživotí. Děkuji za tu s Dobrým družnou cestu. Sv. apoštol Pavel nás na ni povzbuzuje: Do světa opravdu **nejdeme s prázdnou**. Přinejmenším máme **důvěru** Jeho, který nás z otroctví hříchu povolává. Do nového roku stejně jako do každého jednoho dne, můžeme jít s Kristem, s tebou... *makožka*

Karlštejnská kapitula má dva nové kanovníky

Na hradě Karlštejně je každoročně koncem listopadu sloužena výroční mše svatá za českého krále Karla, jenž byl zároveň císařem římským toho jména Čtvrtým. Jeden z největších panovníků českého státu a jeho neúnavný rozmnožitel skončil svou pozemskou pouť v sobotu 29. listopadu 1378 tři hodiny po západu slunce ve své komnatě na Pražském hradě obklopen svými nejbližšími a zarmouceným dvorem.

Letošní mše svatá za Otce vlasti připadá na **slavnost Ježíše Krista Krále** a bude obzvlášť významná, protože při ní mají být jmenováni dva noví kanovníci **Kolegiátní kapituly Nanebevzetí Panny Marie na hradě Karlštejně**. Slavnostní uvedení do služby se bude konat od 14 hodin, a tak už od půl sedíme v kapli sv. Mikuláše, která se pomalu zaplňuje. Slunce se ukrývá za šedivým příkrovem, v kapli vládne obvyklé „hradní šero“, ale od oltáře se už rozlévá zář planoucích svící, které kdosi rozžehl, a projasňuje prostor. Rázem je jakoby tepleji! Ministranti v bílém, kanovníci v různých odstínech fialové - to podle příslušnosti ke své kapitule. Berounský varhaník **Lukáš Petřvalský**, zajisté zvyklý spíš na historické nástroje, zkouší elektrofonické varhany, kolem něho nedočkavě přešlapuje **Svatojacobská schola cantorum**. Na sedadlech leží notové záznamy a texty písní.

Kaple sv. Mikuláše se postupně zaplnila, slavnost začíná. **Děkan karlštejnské kapituly P. Josef Pecinovský** přivítal **otce kardinála Miroslava Vlka**, všechny kněze, kanovníky ze staroboleslavské kolegiátní kapituly sv. Václava (obzvlášť svého berounského předchůdce **P. Libora Bulína**), také kanovníky z řezenské kapituly sv. Jana a všechny shromážděné věřící. Význam karlštejnské kapituly od jejího založení přes všechny časy příznivé i zlé vyzdvihl otec kardinál v krátkém úvodním slově. Připomněl, že Karel IV. na Karlštejně nejdříve uložil ostatky světců, pak významné státní listiny země Koruny české i Římské říše. Teprve potom byly na hradě uloženy císařské korunovační klenoty a říšské svátostiny. Význam hradu byl podtržen i založením kolegiátní kapituly, jejíž kanovníci měli sídlit na Karlštejně jako ochránci ostatků svatých a modlit se za český národ. Název hradu Karlštejn, tedy Karlův Kámen, svědčí o tom, že hrad měl být jakousi nedobytnou archou pro všechno, co bylo pro český stát i římskou říši nejcennější.

Po zpěvu písně **Přijď, ó Duchu přesvatý** jsou představováni oba noví kanovníci a jsou čteny jejich stručné životopisy. **P. Ing. Mgr. Robert Hanačík**, administrátor farnosti Řevnice, byl dne 27. října 2006 ustanoven, potvrzen a jmenován **nesídelním kanovníkem sv. Ludmily Kolegiátní**

P. Robert a P. Stanislav foto av

kapituly Nanebevzetí Panny Marie na hradě Karlštejně. **P. Stanislav Góra**, vikář příbramský a administrátor farnosti Dobříš, byl dne 12. listopadu ustanoven, potvrzen a jmenován **nesídelním kanovníkem sv. Prokopa** téže kapituly. Oba právě jmenovaní kanovníci skládají předepsaný slib do rukou otce kardinála, poté ho stvrzují svým podpisem a na znamení toho, že byli právě uvedeni do služby, oblékají fialovou mozetu, od děkana P. Josefa Pecinovského přejímají kanovnické signum a biret. Celý obřad doprovází berounská Svatojakubská schola cantorum zpěvem gregoriánského chorálu. Fotoaparáty blýskají, zlomky vteřiny chtějí zachytit čas ...

Slavnostní obřad pokračuje bohoslužbou, kterou doprovázíme zpěvem písně **Ježíši, Králi nebe i země**. Mši sv. předsedá kardinál Miloslav Vlk, v homilii se zamýšlí nad významem dnešní slavnosti Ježíše Krista Krále. Na závěr liturgie zaznívá jako poděkování chvalozpěv Bože, chválíme tebe; ten nám ovšem na předtištěných listech chybí, a tak jen tiše závidím všem, kdo umí texty zpaměti, a zpívám beze slov... S Karlštejnem se loučíme prosbou k hlavnímu patronovi země české, zpíváme starobylý chorál **Svatý Václave**. Blahopřání novým kanovníkům, jejichž farníci trpělivě čekají, až jim budou moci stisknout ruku. Květiny... Opět blýskají fotoaparáty... Následuje ještě

jedno překvapení -
pozdrav z minulosti.
Historik Mgr.
Gottfried nás
seznamuje s cenným
archivním nálezem.
Na jedné vzdálené
faře se šťastnou
náhodou podařilo
nalézt listinu o

darování ostatků sv. Palmácia, jemuž je zasvěcen kostel v podhradí. Listina byla restaurována a právě máme možnost si ji teď prohlédnout, než zmizí v trezoru jako veliká vzácnost.

Nedělní odpoledne se proměňuje v soumrak a večer, když odcházíme; dny jsou už krátké. Jdeme do šera, ale uvnitř si odnášíme světlo... A vědomí, že naši zemí kráčejí dějiny a přinášejí národu dobré i zlé, ale přesto existují hodnoty, které nepomíjejí. Třeba píseň Svatý Václave. Nebo karlštejnská kapitula.

Lidmila Fričová

Svědectví: ADVENTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA

V tuto dobu je pro nás ženy typický předvánoční shon, pečení, uklízení, shánění dárků a ještě mnoho jiného, ale ptám se sama sebe: *"Je toto vše pro nás opravdu tak důležité?"* Dá se říci, že mě moc potěšilo, když jsem v berounském zpravodaji našla zprávu o adventní duchovní obnově na Tetíně. Už delší dobu jsem cítila, že potřebuji "dobít baterky", a tady se naskytla velká příležitost, tak proč ji nevyužít!

V sobotu 9.12. jsme se po vřelém přivítání se sestrami na Tetíně odebrali do kostela sv. Kateřiny, kde jsme se v tichosti ponořili do Boží přítomnosti. Potom jsme se přemístili na faru. Pan vikář Pecinovský, i když řekl, že "nemá" nic připraveného, nás začal "obnovovat" a já si začala dělat krátké poznámky: "Pán Ježíš říká, nebojte se, jsem tady, jsem živý... Ráj je stav duše - přebývání s Bohem... Pokání jako životní styl, život v pravdě... Vidět přítomnost Boží na každém kroku... Potřebujeme víc bratry než otroky... Bůh je milosrdný a kdo nepřijme Boží milosrdenství, na toho padne Boží spravedlnost..."

A tak jsem tak seděla, poslouchala, zapisovala, ale hlavně - **BYLO MI DOBŘE!!!** A cítila jsem, jak mnou proniká klid a stres někam mizí... Odpoledne uteklo rychle a v podvečer jsme obnovu zakončili mší svatou. Po mši sv. jsme se ještě vrátili na faru, kde pro nás sestry připravily pohoštění. Ještě jsme si chvíli povídali a pak chtě nechtě jsme se rozjeli do svých domovů.

Někde jsem četla, že slova, věty, které kdy byly řečeny, časem zapomeneme, ale pocit, který jsme při tom měli, ten si budeme pamatovat stále. A já si ho pamatovat určitě budu. **BYLO MI LEHCE, PROSTĚ SKVĚLE!!!** Děkuji panu vikáři Pecinovskému za jeho vlídná i trefná slova, sestřám za poskytnutí tepla a pohoštění, a také všem spoluobnovujícím za příjemně strávené odpoledne.

PS: Už teď se těším na další duchovní obnovu.

A ještě malý dodatek pro ty, kteří se z různých důvodů nemohli účastnit, příště neváhejte a jděte na duchovní obnovu. Uvidíte, že si jako já také "dobijete baterky".

-MzP-

Obnovu vedl P. Josef foto iv

Místo seriálu: Betlémská hvězda

Milí čtenáři, dovoluji mi udělat malou změnu. V našem seriálu věnovanému církvi a sektám se tentokrát zaměříme na jeden dávno známý náboženský projev pohanů - astrologii - předpovídání budoucnosti z hvězd.

Když se díváme na naše jesličky, jistě jim nechybí kometa, která osvětluje romantickou scénku v jesličkách. Je ale tato hvězdička historickou událostí, a nebo byla jen vypravěčským trikem ke zvýšení čtivosti textu? Mnoho astronomů a badatelů se v historii touto otázkou vážně zabývalo.

Již Johannes Kepler se pokusil záhadu vyřešit. Všiml si, že kolem roku 7 př. n. l. došlo k setkání planet Jupiter a Saturn (konjunkci). Dnes z mimobiblických zpráv víme, že král Herodes Veliký zemřel v roce 4. př.n.l.. To znamená, že také Kristus se musel narodit před tímto datem.

Pozdější badatelé to potvrdili a přidali další zajímavé informace: k této konjunkci došlo celkem třikrát v daném roce a navíc se obě planety po dlouhou dobu jakoby doprovázely (z hlediska pozorovatelů na Zemi). Ke konjunkci Jupitera a Saturna dochází jednou za 258 let, ale v roce 7 př.n.l. navíc celá tato hvězdná estráda proběhla v souhvězdí Ryb a to je pozorovatelné pouze jednou za 794 roky (naposledy 1941).

V roce 1925 rozluštil orientalista Paul Schnabel klínopisnou tabulku z babylonské hvězdárny v Sipparu. Šlo o astronomický kalendář. Pro rok 7 př.n.l. předpovídá velkou událost - konjunkci Jupitera a Saturna. Je tedy zřejmé, že tento fakt nebyl žádnou tajností. V Babylonii se astronomii věnovaly celé generace pozorovatelů, označovaní *magoi* - přesně stejným termínem, jaký užívá evangelium (tedy nikoli králové, ale mágové - mudrci, není zmínka o počtu a národnostech, natož o černochovi!). Hvězdy hrály velkou roli, protože předpovídaly králům úspěšnost v jejich počínání. Hvězdy tedy byly brány s velkou vážností.

V Matoušově evangeliu říkají mudrci: "...viděli jsme jeho hvězdu při východu" (Mt 2,2) - řecké *anatolé* se také používalo jako odborný astronomický výraz pro východ

redakční archiv

hvězdy. Jiná zajímavá zmínka je v děsivé reakci Heroda, když se mudrci nevrátili zpět: "...dal povraždit všechny chlapce v Betlémě a v celém okolí ve stáří do **dvou** let, podle času, který vyzvěděl od mudrců" (Mt 2,16). Proč Herodes nenechal zabít jen nejmenší děti? Možná je to reakce na první objevení konjunkce, které proběhlo 13. adaru (náš 16. březen), a to byl podle židovského počítání poslední měsíc roku. Následující měsíc - nisan - byl začátkem nového roku. , a to mohl být důvod Herodova počínání.

Proč se mágové vydali zrovna do Betléma? Jupiter byl hvězdou světovládce a podle tehdejších astronomů sídlil v souhvězdí Ryb, a tedy náš úkaz zobrazoval světovládce v jeho domě. Je dokonce možné podle starosyrských překladů, že sám autor evangelia měl na mysli Jupiter, protože starosyrský překlad *Matouše* užívá termínu, který odpovídá akkadskému označení Jupitera.

Saturn byl v helenistické kultuře považován za hvězdu Židů. Možná bychom mohli vzít vážně i poznámku z Mt 2,9: "... hle, hvězda, kterou viděli na východě, šla před nimi, až se zastavila nad místem, kde bylo to dítě." Podle propočtů lze určit, že "hvězda" se skutečně zastavila (pozorováno ze Země) 12. listopadu roku 7 př.n.l., a to jihozápadně nad Jeruzalémem, tedy zhruba v trase, která vede z Jeruzaléma k Betlému, což je podle staré obchodní cesty nejprve na jih a pak mírně na západ cca 8 km.

Jistě je zřejmé, že naše konstrukce je pouze hypotézou, která se pravdě může pouze přibližovat. Ale přeci je na ní zřejmé, jak vážně je nutné evangelium brát. Bůh umí využívat i pohanských představ, omylů či lidských představ, aby dovedl svůj lid ke spáse. To platilo tenkrát a platí to i dnes: Bůh touží oslovit každého.

Požehnané Vánoce a jasné světlo v Novém roce

Michal Němeček

*(zpracováno podle Kroll, G. Po stopách Ježíšových.
Kostelní Vydří: Karmelánské nakl., 2002.)*

Ze života svatých

Sv. Anežka Římská (21. ledna)

Anežka je jednou z nejpobulárnějších křesťanských mučednic. Uctívána byla v Římě už ve čtvrtém století a bazilika nad jejím hrobem pochází z doby Konstantinovy.

Pocházela z urozené římské rodiny. Už ve třinácti letech byla postavena před soud a jak legenda vypravuje, bylo to proto, že odmítla manželství se synem římského místodržitele Symfoniem. Jeho otec ji dal předvolat a nutil ji všemožnými prostředky, aby změnila svůj názor a obětovala modlám. Uvěznil ji a chtěl ji dát zneuctít. Všem těmto nátlakům odolala. Dala přednost smrti před ztrátou panenství. V křesťanské tradici zůstala strážkyní a symbolem čistoty. Vyznívá to i z krásných antifon a responsorií jejího hymnu, který jí věnoval básník Prudentius. Stejně to vyplývá i z chvalozpěvu od svatého Ambrože. Na obrazech ji vídáme s palmovou ratolesť, knihou a beránkem, z jehož vlny se tkají pallia, vlněné pásky kolem krku se dvěma svislými pruhy, které papež propůjčuje metropolitům. Rodiče pochovali Anežku v zahradě za městem a chodívali se tam modlit. Jednou se tam zjevila ve sboru svatých panen. Ozářena nebeskou slávou s

redakční archiv

bělostným beránkem jim sdělila: "Neplačte nade mnou, ale radujte se! Kristus mi dal korunu věčné slávy."

Je patronkou panen a jejími atributy jsou prsten, meč, dýka a dlouhé vlasy s věncem květů.

-vac-

Píšete nám: Kovář Manda vlastní rukou

V prosinci jsme si už poštěté připomněli úmrtí “Chlumeckého kováře”, pana Tomáše Mandy. Bydlel ve Velkém Chlumci, poslední léta života však trávil u své neteře na berounské faře a tedy ho znalo i mnoho z vás. Nebo alespoň jeho práci - velmi rád rozdával vlastnoručně (včetně dřevěné střenky) vyrobené nože, koval mříže... Jeho rukama prošly i lavice ve farní kapli. Protože na něj rádi vzpomínáme, zařazujeme do zpravodaje jeho vyprávění, jak se dříve chodily poutě na Svatou Horu... A že to ale byly poutě. Kdysi jsem s panem Mandou psala vánoční rozhovor do novin a on mi ještě poslal do redakce poznámky písemně. Jak jsem za ně dnes vděčná - vedle zmíněného nože mám jeho dopisy schované jako památku na blízkého člověka. Doufám, že vás tahle památka na jednu dobrou duši také potěší. Navíc - pan Manda žil v kraji (a mně připadá, že i v době) Káji Mařika a obě vyprávění o poutích mi splývají...

Tomáš Manda, rok 1993

...Na Svatou Horu jsme chodili pěšky pravidelně na Svatodušní svátky. Na Hod Boží jsme měli v sedm hodin ráno mši svatou v kostele a pak se řadil průvod, vpředu šla hudba, pak družičky se soškou Panny Marie a za nimi pak “ženy” se soškou sv. Anny (na nosítkách). To ženy jsem dal do úvozovek, poněvadž jejich oblečení bylo výlučně tmavé a na hlavách měly šátky modré barvy. A pak šli ostatní poutníci.

Za průvodem pravidelně jely dva koňské povozy - žebřiňáky s lavicemi, aby si starší lidi a malé družičky či děti mohly na té pětihodinové cestě sednout.

Když se přešly vesnice Velký a Malý Chlumec, družičky a ženy se odstrojily, sošky se uložily do beden na vozech a šlo se poutnický přes lesy. U kraje Příbrami je lesík, kde se vše opět dalo “do parády” a slavnostně s hudbou se šlo přes celé město až na Svatou Horu. Tam vedoucí požádal kněze o přivítací projev, my jsme čekali u mariánské sochy venku a to vždy přišel některý uvolněný kněz v doprovodu čtyř ministrantů, kteří cestou k nám vytrubovali intrády s doprovodem kotlů (to jsou bubny na vozíku). Poté jedna družička přednesla knězi básničku prolnutou chválami a prosbami k Panně Marii a pak měl kněz k nám vždy krásný vítací proslav.

Rovněž to se dalo i druhý den, ale v opačném pořadí jako loučení. A pak zase přes celou Příbram v parádě a s hudbou, jako den předešlý.

To Vám vypisuji jen to nejpodstatnější, ústně Vám toho povím více - podrobněji. Zajímavým způsobem se třeba odbývaly ty poutnické noclehy...

S mnoha srdečnými pozdravy Tomáš Manda, Velký Chlumec, 13. 10. 1992
Bohužel už jsme podrobnější vyprávění nestihli. Ale doufám, že mi to, pane kováři, dořeknete v nebi. Už se těším. Ivana Vašků

Půlnoční dobrá zpráva

Stalo se to před mnoha slunci, v měsíci praskajících stromů. Slunce bylo ještě daleko před místem svého příchodu a přesto už se blížil začátek nového dne, když se z kaňonu St. John ve velikém mrazu vydala tlupa indiánů, aby zaslechla bít zvony v osadě Velké medvědice. Zde se ze svých kamenných wigwamů začali scházet na posvátnou půdu kostela sv. Jakuba hrstky posledních Mohykánů z kmene katolíků, které chtěla vyhubit pod heslem “Mrtvá víra, dobrá víra” nebezpečná sekta šamanů a vyznavačů ducha Stalina. Za nimi do chrámu živého Boha přišli i synové a dcery Velké medvědice, aby si poslechli skladby náčelníka Hbité ryby, které složil k

oslavě narození Ježíše Krista, kterému Indiáni říkají "Otevřené dveře". Ke všem přítomným promluvil misionář páter Libor nazývaný pro svoji moudrost a učenost "Odvážná sova". Odvážná sova vedl řeč o poselství víry našich předků a vyslovil přání Velkého Otce na nebesích, aby i synové a dcery Velké medvědice využili v novém tisíciletí "otevřených dveří", které jim odemkl Ježíš Kristus svým narozením před dvěma tisíciletími. Všem, kteří projeví zájem, bylo také umožněno odnést si svobodně do svých wigwamů oheň z Betlémské jeskyně, který byl dříve skauty z jihu na naše území každoročně pašován přes hranice.

Po velkém obřadu na posvátné půdě opět zazněly skladby náčelníka z kmene katolíků Hbité ryby, které tento všemi uznávaný bojovník složil v duchu tohoto 150. žalmu Bible: *"Haleluja, chvalte Boha v jeho svatyni, chvalte ho i na obloze, již sklenul svou mocí, chvalte ho za jeho bohatýrské činy, chvalte ho pro jeho nesmírnou velikost! Chvalte ho zvukem polnice, chvalte ho harfou a citerou, chvalte ho bubnem a tancem, chvalte ho strunami a flétnou, chvalte ho zvučnými cimbály, chvalte ho cimbály dunivými! Všechno, co má dech, ať chválí Velkého Ducha-Hospodina! Haleluja."*

Howgh, domluvil jsem !

J. M. Pletánek, vánoce 2000

Odkaz svatého Augustina je ve Svaté Dobrotivé stále živý

Řád augustiniánů, který od roku 1263 spravuje zdejší klášter, nese jméno po svatém Augustinovi z Hippa, který je klíčovou postavou v dějinách církve. Když se v roce 430 uzavřela světcova pozemská pouť, znamenalo to, že se stal učitelem a otcem více jak

135 uznaných církevních řádů a kongregací. V jeho učení pokračují bratři tohoto řádu na celém světě i v Čechách, kam je českému králi doporučil samotný papež. Převzali i zdejší kostel a klášter Zvěstování Panny Marie a sem uložili i ostatky svaté Dobrotivé (Benigny), přivezené roku 1320 z Říma. Tento dar byl přijat s velkým nadšením lidem celého podbrdského kraje.

Od té doby zdejší mniši i klášter prodělali za staletí období utrpení - například když v období 1421-1425 byl objekt vypleněn a vypálen třikrát a 21 mnichů zde položilo své životy. Byla však období zlatých časů, například to, kdy papež Bonifác IX. vydal osovni bulu, ve které zdůraznil, že kdo navštíví kostel Zvěstování Panny Marie a Svaté Dobrotivé, může získat plnomocné odpustky.

Po dobách utrpení a zákazech duchovní činnosti v tomto areálu se několikrát zdálo, že se zde duchovní život neobnoví. Poslední takové období bylo, když v letech 1950-54 Svatou Dobrotivou neslavně proslavil 52. pomocný technický prapor (PTP) zřízený ve vojenských kasárnách ve Kvaní. Vojenskou službu zde na pracovištích v obci a okolí absolvovalo několik tisíc politicky nespolehlivých osob, mezi nimiž byl i značný počet duchovních všech stupňů. Mnozí se po sametové revoluci tady scházejí a součástí bývá pravidelně mše svatá v místním kostele, kterou sloužil několikrát litoměřický biskup dr. Josef Koukl a budějovický biskup dr. Antonín Liška, oba bývalí příslušníci PTP. Zavítal sem v roce 1998 i kardinál Miloslav Vlk, arcibiskup pražský.

Od té doby poničené zbytky kláštera pracně, nákladně, ale jistě povstávají do své bývalé krásy. Byla obnovena střecha a na ní z věžiček blýská do kraje jejich pozlacení. Opravuje se vstup do kostela a částečně obnovená fasáda naznačuje, že objekt se stává ozdobou místa.

Měl jsem možnost sledovat, jak i v chladném zimním odpoledni sem přicházeli zvědaví turisté. Ochotné ženy, které připravovaly vše potřebné pro odpolední mši sv., jim vše ukazovaly a turisté projevovali zájem a obdiv k postupu obnovy. Půl hodiny před začátkem bohoslužby přijel z Prahy

Církevní
stavby
berounského
vikariátu

mladý augustiniánský kněz P. Antonio Rivas, narozený ve Španělsku, ale už dnes hovořící dobrou češtinou. Ukázal interiéry kláštera, kde dosud čeká mnoho práce, ale už nyní se zde hlavně v létě pořádají srazy pro mládež a další akce. Byl jsem zvědav, kdo přijde na bohoslužbu, a hned od prvního okamžiku jsem byl mile překvapen. V kostele, který nesl ještě známky bývalého skladiště sportovního náradí, se na vzorně upraveném oltářním stole objevily i čerstvé květiny a našli se i ochotní ministranti. Ke kostelu přijíždělo auty z daleka široka dosti věřících, rozlehlý kostel se hezky zaplňoval. Přijížděli věřící od Hořovic i od Mýta. Při mši svaté u pozdravení Páně otec Antonio podával ruku všem přítomným. Úsměvy věřících, jejich radost při setkávání prohřivaly studenou atmosféru kostela. A ještě něco. Zmýlil jsem se, když jsem čekal, že zde bude pár seniorů. Přítomní byli většinou v produktivním věku a dosti mládeže. Ti všichni byli důkazem a svědectvím o Boží lásce mezi lidmi. -vic-

Chrámový sbor sv. Jakuba

Konec zlaté éry chorálu

Na konci středověku, tedy asi na přelomu 13. a 14. století byl celý liturgický rok již plně obsazen zpěvy. Prakticky všechny dny, hlavně neděle a svátky a cyklus denních modliteb klášterních komunit, byly naplněny chorálním repertoárem. Nové zpěvy se z příkazu papeže nekomponovaly a předávaly se ve sborech, což byly známé scholy cantorum, převážně ústní tradicí. To však neznamená, že by neexistoval zápis chorálu. Vzpomeňme na jedinečného Řehoře Velikého, který si nechal do Říma poslat ze všech koutů Evropy zápisy zpěvů dané krajiny pro celý liturgický rok. Do dnešní doby zachovaný nejstarší zápis chorálu je asi z roku 850. O tom však bude řeč v některém z dalších pokračování. Ústní tradice však byla nejfrekventovanější metodou ve výuce chorálních zpěvů. Pohled do archivních materiálů starobylých klášterů po celé Evropě je někdy úsměvný. Dozvíme se tak, že zpěv byl hlavní „pracovní“ náplní noviců, kteří přicházeli do řeholních komunit. Taková škola, v níž byli vyučováni, ještě neměla nic společného s koncepcí „tatička Komenského“, ale byla patřičně tvrdá a nejpoužívanější pomůckou byla dle dobových záznamů metla, kterou učitel pádně zjednával kázeň a trestal falešný zpěv. Na druhé straně čteme, že zpěv dobré scholy složené z chlapců a mladých mužů dojímal všechny naslouchající k slzám. Vnucuje se otázka, jak si mohli tito zpěváci pamatovat takové kvantum zpěvů, uvážíme-li, že zpěv provázel řeholníka prakticky celý den a opakování neexistovalo. Sloužila tomu metoda domu s pokoji. Představte si teď se zavřenýma očima svou ložnici. Určitě jste schopni popsat všechny věci, které v tomto pokoji máte a přesně určit jejich umístění. Analogicky to z největší pravděpodobností fungovalo i ve schole. Když přišla například doba adventu, zpěváci si přesně vybavili sled zpěvů pro toto období. Kdybyste však po nich v adventu chtěli některý ze zpěvů velikonočních, patrně by si nevzpomněli ani na Victimae paschali laudes (a to je nejznámější chorální zpěv vůbec). Navíc ona již zmíněná metla byla asi dost silným motivujícím prvkem pro cvičení dlouhodobé paměti. Chorál se tehdy stal závazným zpěvem katolické církve a tak je tomu dodnes. Nicméně s počátkem renesance se započal pomalý úpadek, respektive odsunutí chorálu do pozadí. Způsobila to stylová proměna hudby. Vícehlas byl zpočátku neoddelitelně svázán s chorálem, protože skladatel měl za povinnost přejímat část melodie daného zpěvu, z něhož používal text. Často zazněl originální chorální zpěv a následně kompozice vícehlasá, která z předcházejícího zpěvu vycházela. Takto převzaté melodii do polyfonické struktury se říká **cantus firmus**. Pro skladatele to byla příležitost k mnohým rébusům a hříčkám, když přejímanou melodii všelijak skrývali do přediva mnohohlasé struktury svých děl. Tak se zrodilo **moteto** – polyfonická vokální skladba na duchovní text, nejprve

svázána s konkrétním chorálním zpěvem přejatým cantem firmem, později v úplnosti zkomponovaná svým autorem. Také **missa parodica**, kde se na začátku každé části mešního ordinaria ozve stejný motiv, tzv. incipit z daného chorálu. Taková mše má pak v názvu i samotný chorál, z něhož přejímá úvodní melodii (Giovanni Pierluigi da Palestrina: Missa super Loquebantur variis linguis – přeloženo Mše na (chorál) Loquebantur variis linguis). Podobu duchovní polyfonie chorál ovlivnil zásadním způsobem. Zatímco ve světském prostředí se již hojně užívaly hudební nástroje, které často suplovaly některé hlasy polyfonické struktury, v prostředí chrámu se striktně dodržoval zpěv a cappella (bez doprovodu). Přípustné byly jen varhany, a to jen jako doprovod nebo k sólové hře. Po celé 15. a 16. století zněl chorál všemi kostely v Evropě v dokonalé symbióze s polyfonií. Až s příchodem barokní éry se mnohé změnilo. Doposud existovalo sice mnoho hudebních druhů, které můžeme rozdělit na typicky světské (tance, madrigaly, písně) a duchovní (moteta, mše, písně), ale pouze jeden styl. Moteto se od madrigalu lišilo pouze textem. V době baroka a se vznikem opery přibývá ještě i rozlišení stylové. Od počátku 17. století zněla hudba duchovní skutečně jinak než hudba světská. Chorál začal upadat v zapomnění.

(pokračování příště)

Lukáš Petřvalský, varhaník

Hudební advent

Prosinec byl u nás v Berouně opět ve znamení hudby - v kostele sv. Jakuba se uskutečnily celkem tři koncerty. Proč jen tři? Letošní advent byl krátký, kratší už být ani nemůže; čtvrtá neděle adventní připadla až na Štědrý den.

Prvním koncertem s názvem **Staročeské roráty** zahajuje advent náš **Svatojakubský chrámový sbor**. Zpíváme starobylé rorátní písně, tolik typické pro naše české prostředí, v úpravě varhaníka **Lukáše Petřvalského** pro smíšený sbor a varhany. Sbor řídí **Jiří Beštec**, na varhany hraje Lukáš Petřvalský. Převažují slavnostní, vážné, jakoby vnitřně naléhavé melodie v chorálním provedení, jiné L. Petřvalský upravil pro čtyři hlasy. Námětem je očekávání příchodu Spasitele. Výchozím bodem se stala starozákonní proroctví, prosby o příchod Mesiáše, příslib nebes, že veliký Král opravdu přijde, a oslava Boží trojice. Přijde spása, která z lidí sejme dávný hřích. Archanděl Gabriel zvěstuje, Panně Marii, následuje Boží vtělení, Syn Boží přijal naše člověčenství a Bůh nám odpustí hříchy skrze svého syna. Nakonec **“Chvalme Boha vesele za ten věčně nový dar”**, za Ježíše Krista. Jednohlasým chorálem se vracíme k **“mnohým spravedlivým prorokům a králům”**.

Druhá neděle adventní, 10. prosinec, další koncert - vystoupení souboru **Ludus musicus** z Dobřichovic. **P. Josef Pecinovský** je vítá jako dobré známé ještě z doby svého působení v Řevnicích. Koncert nese název **Adventní zpěvy renesance** a hned na začátku nás čeká překvapení: uprostřed kostela před presbytářem stojí betlém. Nespletli se? Vždyť je teprve advent! Pak jsme se podívali lépe - je to zvláštní betlém, adventní, není v něm Svatá rodina,

Sbor v Hýskově foto Barbora Jakubková

pastýři ani ovečky, ale všechno, co souvisí s adventem a co se v něm připomíná. Betlém byl vytvořen podle předlohy z 19. století a hned v začátku koncertu nás s ním seznamuje vedoucí souboru **František Běhounek**. Kolem už stojí šestice mladých hudebníků, začínají zpívat a hrát. Vyzařuje z nich radost z hudby, přímo jakési renesanční zalíbení ve zpěvu. Není divu, vždyť jejich pořad tvoří adventní písně, které pocházejí právě z doby renesance, např. z **Chlumeckého a Benešovského kancionálu**, ale také od našich i evropských skladatelů - **Jana Campana Vodňanského, Adama Michny z Otradovic, Michaela Praetoria**. Některé zpěvy mají i folklórní původ. Starobylé melodie provází několik hudebních nástrojů - violoncello, loutna, psalterium a rytmické nástroje. Zpěv střídá mluvené slovo, úryvky z proroctví a z evangelií, a to ve starobylé jazykové podobě. Krásné hlasy se zajímavým zabarvením, vynikající akustika chrámu, dokonalý souzvuk ve vícehlasých skladbách. A také stylizované renesanční oděvy. Neopakovatelný dojem, něco jako pramínek čisté jiskřivé vody v kalných vlnách komerční zábavy, která zůstává tam někde venku ...

Poslední z letošní trojice koncertů třetí neděli adventní 17. prosince má název **Světlo v nejstarších křesťanských hudebních památkách**. Zpívá soubor **Musica Poetica** řízený dirigentem **Evženem Kindlerem**, jenž nám svým původním slovem přibližuje dávné doby vzniku těchto nejstarších křesťanských zpěvů. Pražský soubor Musica Poetica se zaměřuje na zpěvy antické, latinské, arménské, byzantské, řecké, syrské a staroslověnské; časově se pohybujeme od 2. stol. po Kr. do konce 1. tisíciletí. Ta časová vzdálenost je fascinující! Nejstarší doložený chvalozpěv pochází z Egypta kolem r. 2000! Stejně fascinující je i to, že hudba byla v té době poměrně jednotná i v oblastech geograficky od sebe značně vzdálených. Kultura té doby byla sjednocována antickou vzdělaností a křesťanstvím, takže texty písní jsou sice v různých jazycích, ale vokální jednohlasý zpěv byl všude velmi podobný. Dnešní koncert je zaměřen na tematiku světla v nejstarší hudbě. Motiv světla opravdu zazářil v každém zpěvu, jak jsme se dozvěděli z českého překladu (protože soubor zpívá v originále). Téma světla se několikrát proměnilo (nebeská světla stvořená Bohem - světlo Kristova narození - nedosažitelné světlo jeho vzkříšení - světlo věčné svítící zemřelým - radostné světlo svaté slávy Boží trojice).

Advent znamená příchod, radostně očekáváme narození Božího syna. Potřebujeme se vzdálit všedním starostem, potřebujeme se ztišit, zaposlouchat. Nejen do hudby, ale i do dávných poselství. A především do svých srdcí. Tradiční adventní koncerty v chrámu sv. Jakuba v Berouně nám takovou možnost každoročně nabízejí. *Lidmila Fričová*

Poděkování za Vánoční mši

Dlouho jsem přemýšlel, co napsat o Vánoční mši, která zazněla o Vánočních svátcích. Možná to zní jako paradox, ale přestože jsem autor, nenapadá mě vůbec nic. Jakákoliv vysvětlující sentence by byla jen velmi nepřesným a snad i zavádějícím opisem, protože slova nemohou vyjádřit to, o čem mluví tóny. Nenacházím tedy slova, abych cosi poznamenal o obsahu díla. Avšak rád bych zde vyslovil jedno veliké DÍKY. Děkuji Jiřímu Bešćecovi za první podnět k napsání Vánoční mše, který byl pro mne výzvou, a také za to, že se celé realizaci věnoval s takovým nasazením a všechny problémy, jež nastaly, řešil vysoce profesionálně. Vždy cítím nepopsatelnou radost, když mohu s tímto velkým hudebníkem tvořit hudbu na vlnách přátelského souznění, které je pro mě výjimečnou životní motivací. Děkuji jeho ženě Janě, která s obdivuhodnou trpělivostí o nás oba a celou rodinu pečovala, a to hlavně ve chvílích nejvyšší nervové radiace. Vždy, když se čte proslulé čtení: „...řádnou ženu, kdo ji najde...?“, vzpomenu si na ni. Děkuji svému jedinečnému příteli Miroslavu Heroldovi S.

I., jehož text k Vánoční mši si doslova sám říkal o patřičné tóny. Tento výjimečný člověk je pro mě zrcadlem, v němž se odráží milost Nejvyššího a já tak mohu s tichým úžasem sledovat fascinující hru Božího světla. Děkuji našemu děkanovi P. Josefovi Pecinovskému, který vytváří v naší farnosti tak inspirativní a otevřenou atmosféru, v níž snad každý musí cítit, že Bůh je blízko. Možnost být tomuto člověku na blízku považuji za jednu z nejkrásnějších věcí, které mě v životě potkaly. Děkuji manželům Vašků za jejich širokospektrální činnost, zejména za práci na Zpravodaji a propagaci koncertů. Kdyby to papír uměl, zněl by na tomto místě potlesk jako v Národním divadle. Děkuji Jaroslavovi Matysovi a Danieli Průšovi nejen za to, že jsou hlasovými sloupy v našem sboru, ale též za ochotu a obětavost při

pořízení nahrávky a jejího zpracování. Děkuji všem pěvkyním a pěvcům Svatojakubského chrámového sboru a instrumentalistům za to, že dotvořili Vánoční mši a vdechli ji život. Děkuji všem, kteří

Premiéra Vánoční mše s komorním orchestrem 25. 12.

foto av

naslouchali, protože hudba je jako dopis a ten má nejen svého pisatele, ale i adresáta a bez něj nemá smysl. Za všechny lidi, kteří se jakýmkoliv způsobem podíleli na provedení mé Vánoční mše se obracím k Nejvyššímu a za ně děkuji. Ten největší dík pak směřuji stejným směrem, k Bohu, protože celá Vánoční mše byla vytvořena Ad Majorem Dei Gloriam.

Lukáš Petřvalský

Nejen tanec v sokolovně

Sláva Bohu: dobře to dopadlo, ba výborně to dopadlo. Poslední předadventní noc z pátku 1. 12. na sobotu 2. 12. jsme se sešli v berounské Sokolovně, abychom si zatancovali, popovídali (o přestávkách, kdy zrovna nehrála výborná kapela Bobeš a spol.) či poseděli společně s těmi, s nimiž se jinak vídáme často jen v kostele, a navíc pomohli dobré věci, tedy Katolické školce. Jako každý rok, už počtvrté těsně před tichou dobou adventu jsme se tedy rozhodli přispět svou troškou do mlýna farních aktivit a uspořádat farní ples, nebo přesněji Společenský večer, který je už tradičně tak trochu jiný... Liší se snad nejen absencí cigaretového kouře, ale (doufám) i jakýmsi duchem, který se někdy hlásí přímo z podla ústy konferenciérky či ústy kněze, který vždy pronese úvodní přivítání, jindy snad trochu (ten zmíněný duch) *čouhá* z nás všech na parketě i kolem něj. (Snad to nevnímám jen sama, ale porovná-li plesy souběžně navštívené, připadají mi ty farní, ač třeba jednodušší, přece radostnější, plnější... Nevím.) Letos byl

K KLUB
BEROUN

Společenský večer = nejde jen o tanec

foto av

jiný i pro nás, pro K-klub: Místo tetínského sálu jsme se rozhodli (mimo jiné i pro zdejší levnější nájemné, které na Tetíně od loňska nějak narostlo) vyzkoušet sál berounské sokolovny a báli jsme se, zda se změna prostředí bude vám, účastníkům, líbit. “V sokolovně, tam bývaly krááásné plesy”, zasnila se pamětnice z Loděnice a tehdy jsme se poprvé přestali bát. Když se nám od vás začaly scházet krásné dary do tomboly a též finanční sponzorské dary a my věděli, že neproděláme, odfoukli jsme si ulehčeně podruhé. Potřetí jsme si oddechli, až když skutečně přijel ze Slavíku kapelník “Bobeš” se svou kapelou i catering ze Závodí a když přišli první hosté. Sál se pravda naplnil až v půl deváté, ale naplnil se. Plesovými róbami, hudbou, tancem, povídáním... Všechno co děláme, děláme ke chvále Boží, ne? Ať tedy “má duše *plesá* a můj duch jásá...”

Ještě roztančena a rozjásána sedám, abych napsala poděkování všem. Všem! Vám, kdo jste věnovali dary do tomboly - keramiku, dva výtvarné originály(!), dřevěné výrobky, kosmetiku, knihy, sladkosti, salámy, sýry..., adventní věnce, dorty... Byla letos tak bohatá, že jsme mohli rozdat 112 cen a ještě nám “zbylo” k našim třem deset velkých darů pro půlnoční slosování míst k sezení. Děkujeme všem, kdo jste nám pomohli sál dávno před začátkem vše v sále připravit, rozestavit židle, stoly. Musím

Navíc: tancovat se dá i v “davu”...

foto av

jmenovitě poděkovat paní Němcové-Černé, mamince jednoho z žáčků KMSŠ, která pro každý stůl vlastnoručně vyzdobila ona krásná vánoční aranžmá v květináčcích. Děkujeme všem, kdo jste si koupili vstupenku a přišli z Berouna, a přijeli z Hořovic, Zdic, Plzně, Rudné, Loděnice, Ptic, ba i z Prahy; děkujeme i vám, kdo jste zakoupením lístku konání plesu podpořili. Děkujeme všem, kdo jste si zakoupili los do tomboly, díky níž jsme mohli také letos připsat na konto rekonstrukce Katolické mateřské školy 6000,- Kč. Děkujeme všem velkým sponzorům - farnosti Beroun, skautskému středisku Radost a Naděje, zdejší KDU-ČSL, firmě D&I Finservis a Spel s.r.o., děkujeme i menším dárcům- truhlářství Paulíček, Řeznictví a uzenářství Alfery, firmě Rylespo; děkujeme též jednotlivcům - téměř 2000 Kč se nasbíralo z drobných darů např. od “babiček” z Loděnice a mladé příznivkyně z Berouna. Děkujeme také P. Michalu Němečkovi, který i letos na sebe vzal uvítání všech přítomných jménem farnosti, jejíž součástí si ples a jeho pořadatelé pokládají za čest býti. A velmi děkujeme též výborné konferenciérce Janě Čaplové, která nás zbavila nezáviděníhodného úkolu průvodkyně večerem. A zhostila se ho s noblesou a grácií. Nevynechala jsem někoho? Ale ano, zapoměla jsem především na Velkého Režiséra, bez jehož dohledu bychom se mohli jít místo tance leda klouzat:-).

A jaký byl ples sám? Zeptejte se těch, co si to přišli užít na vlastní nohy. Nám se líbil. A mám jednu příhodu: Jistého pana Václava, kolegu ze zpívání, jsem přesvědčila k účasti dle jeho slov mírným násilím. O to větší jsem měla strach, co bude říkat. Nejprve jen toužil po ztišení hudby (to my všichni, ale kapela, ač jinak výborná, zřejmě potřebovala zpočátku vyzkoušet novou techniku, než pár decibelů ubrala:-). Za týden na zkoušce, oči rozzářené, Václav mluvil o famím Společenském večeru v superlativech a tak nadšeně, že mě to naplňovalo neskonalým blahem - něco takového nečekal a doufá, že se ve zdraví a duševní pohodě dožije plesu příštího. No, my taktéž!

Ivana Vašků

Doma chlév

“Maminko, já mám rád prasátka, mohli bysme mít doma prasátko?”

(Jejdamane, Míša chce prasátko odjakživa, teď začne Mates ještě s pejskem. Ne!) “Uvidíš ho možná na Štědrý den. A zlaté... A vůbec. Vždyť prasátka nepotřebujeme, už máme doma čtyři...”

“Jóóó? A kde?”

(To prádlo zase letos až na dno koše asi nedožehlím, budu ráda, když upeču s dětmi aspoň vanilkové rohlíčky. Klidně jim to můžu dovolit, nepořádek bude tak jako tak...) “Tady! Zrovna s jedním mluvím, a vedle další a další a ještě jedno.”

“Já nejsem prasátko!”

“Ale jsi, podívej ty ruce! Doma děláte takovej chlívěk, že se to nedá vydržet!” (Skoro dvouletý Janek třeba objevil pastelky, tak vedle upatlaných dlaniček jsou na zdi čerstvě vymalované kuchyně ještě výtvarná díla...)

“Mami (potutelný úsměv), ale Ježíšek se přeci taky narodil ve chlívě!!!(řehot)”

A je to tady. Dokonale uzemněna přemýšlím nad dětskou logikou. Ale jo, vždyť Marie byla v době Ježíškova narození nejen mimo domov, našli s Josefem místo jedině v chlívě. Vždyť znáte ten vtip... Jakej je rozdíl mezi Marií a dnešní matkou - žádněj. Dítě v jeslích a doma... Ale je v tom trochu moudrosti. Jestli se zase letos zapomenu a budu dělat randál z vlastní pořádkové nervozity, bude iluze dokonalá - kolem jesliček čtyři malí andílci a pak už jen oslík a voleček... pardon, kravička.

A tak si velím: Jen trochu slámu pomést, dětičkám trochu do žlábků, ale hlavně to teplíčko a pokojno jako ve vyhřátém chlívě s mírnými domácími zvířátky. **Pokud mi odpustíte ten příměr, pak at' i nad vašimi chlívky vzejdou Hvězdy nového Zrození a po celý další rok vám měkce svítí!**

-iva-

FARNÍ CHARITA BEROUN

Seydlovo nám. 24 Beroun 266 01 tel: 311 622 422

✿ Vážení přátelé,

žijeme v době plné násilí a krveprolití, v čase teroristických útoků a zabíjení... My, kteří žijeme na území Berounska, snad ani nevnímáme svět plný strachu, možná na nás doléhá jen ozvěna těchto hrůz...

“Sv. František Saleský říká: ‘Strach je hroznější než hřích.’ Bývá to strach před sebou samým, před druhými, před budoucností, před neznámem a dokonce před Bohem... Strach vrhá svět do plamenů a do krveprolití...” /Z knihy M. Negreové „Pro Tebe, můj Bože, tančím“/

Přeji a vyprošuji vám i nám, aby pro nás všechny o těchto svátcích Božího narození zazněla zcela nově slova: „Nebojte se“.... a „Pán je blízko!“. Aby Pán k nám přišel, abychom tak mohli být ostrůvkem v tomto moři bezútěšnosti, světlem, když lidé ztrácí naději a radost. To je také smyslem a cílem farní charity, za níž toto přání předávám. Děkuji mnohokrát všem našim dárcům, díky nimž farní charita může dále existovat.

Přeji a vyprošuji všem požehnaný nový rok 2007

S. M. Jana Cívínová
Ředitelka FCH Beroun

✿ Advent v Azylovém domě

Čas, kdy na adventním věnci rozziháme první svíce, je také dobou, kdy do Azylového domu přichází stále více klientů. A je tomu tak i letos, i když ta opravdová a mrazivá zima si dává ještě

na čas. Cestu nacházejí jak „staří známí“, tak i někteří, kteří přišli poprvé... Možná s trochu nejasným očekáváním se tak stávají na nějaký čas součástí komunity, ve které je k nim přistupováno v duchu partnerství, se snahou pomoci jim znovu objevit vlastní důstojnost a obnovit důvěru ve vlastní síly a schopnosti v řešení své situace. Mohou zde nalézt povzbuzení a všestrannou pomoc, aby svoji novou cestu objevili... Bez posuzování, „nálepkování“ a zbytečného moralizování, které často jen sráží a spíše jen „fixuje“ a upevňuje to, co vědí nejlíp jen oni sami... I letos je adventní atmosféra rušná. Příchod nových klientů znamená řadu setkání, rozhovorů, řeší se praktické záležitosti spojené s provozem Azylového domu. O všech záležitostech a otázkách si s klienty povídáme na společné besedě, společně plánujeme přípravy na vánoční svátky, na kterých se klienti rádi podílejí... Jejich předznamenáním je i adventní setkání klientů s pracovníky Farní charity na společné večeři v Azylovém domě. I ta je vítanou příležitostí ke společnému povídání a sdílení všeho, co klienty zrovna tíží, protože toto období pro ně často není zrovna lehké...

Že toto období klade zvýšené nároky na celý tým pracovníků Azylového domu, na jejich čas i energii, jistě není třeba zdůrazňovat. Chtěl bych jim za jejich obětavost upřímně poděkovat. Děkuji také našim sponzorům a často i anonymním dárcům za pomoc, podporu a příspěvky nejen na předvánoční stůl.

J. Štusák – vedoucí AD

✿ Výtvarné odpoledne na Kaplance

V předvánočním čase je svět kolem nás většinou uspěchaný a málokdo si najde volnou chvíli pro odpočinek. Jinak tomu bylo vsobotu 25. 11. 2006 v Berouně.

Ve 14.00 hodin ožila klubovna v Kaplance smíchem dětí, které za doprovodu maminek přišli na akci nazvanou „Výtvarné odpoledne“.

Po krátkém představení na úvod se všichni vesele vrhli do práce. Děti měly možnost popustit uzdu své fantazii a vytvořit si vánoční dekoraci. Tak vznikla vánoční přáníčka rozličných tvarů, svíčky, ale i ozdobičky na stromeček odlévané ze sádry. Některé z těchto výrobků putovaly na výstavu pořádanou Středočeským krajem, kde reprezentovaly projekt CVOČ.

Pozorně jsem celé odpoledne sledovala práci všech zúčastněných, a nemohu posoudit, koho vyrábění vánoční výzdoby zaujalo více. Jestli děti nebo maminky. Zcela upřímně mohu ale říci, že jsme velmi rádi za širokou účast a zájem vás, kteří jste přišli.

Za kolektiv dobrovolnic děkuje

Michaela Kubištová

✿ Mikulášský podvečer "S čerty nejsou žerty"

Dne 2. 12. uspořádalo Centrum volného času pro děti a mládež na Městské hoře v Berouně čertovský podvečer. Pro děti byl připraven zajímavý program, ve kterém měly možnost ukázat svou odvahu a zahrát si s čerty různé hry, a tak je přelstít. Za svou účast byly odměněny čestnou listinou a sladkou odměnou, kterou jim připravil Mikuláš. Zajímavou a tajemnou atmosféru navodily svíčky a lampiony rozmístěné po hracím území. Pomocnou ruku k organizaci nám podal skautský oddíl R&R Radost a Naděje, dobrovolníci z řad známých a kamarádů,

Fronta na čerta E.T.ho... foto av

studentky Střední zdravotnické školy Beroun – všem pomocníkům tímto děkujeme. I přes velký mráz se účastnilo a zasoutěžilo si přes 300 dětí, které přišly se svými rodiči a prarodiči. Věříme, že i v příštích letech se přijdete pobavit s námi i s „čerty“...

Zuzana Šachová

(Když přijdou nejen čerti ale i andělci, přijdem taky:-)) Pozn. red.)

Jeden den pečovatelky

Jako pečovatelka vstáváte brzy. Staří lidé jsou ve velké většině vzhůru velmi časně a po obědě jsou zvyklí odpočívat. Jako ve všem existují pochopitelně i výjimky – k některým klientům nesmíte přijít dříve než v deset hodin dopoledne, abyste je nebudili. Tomu je třeba přizpůsobit harmonogram práce pečovatelky.

Jdete nakoupit, co klient potřebuje, popřípadě vyřídit jiné nutné pochůzky – vyzvednout léky, dojít na poštu. Někteří klienti vám seznam, co máte nakoupit, sepíší sami. Může se vám stát, že podle tohoto seznamu, který držíte v ruce, prodavačky v místní samoobsluze poznají, pro koho nakupujete. Jiní klienti vám nákupní seznam nadiktují z hlavy. Některým klientům musíte donést přesně ten výrobek, který chtěli, nic podobného není pro ně přípustné. Klidně vás i donutí do obchodu se vrátit. Může to znít jako zbytečné hašteření ze strany starého člověka, stačí si ale uvědomit, že k jejich požadavkům patří i konkrétní důvod – např. daný výrobek špatně tráví nebo ho nemohou rozkousat a tak dále.

Potom většinou starému člověku dle individuální potřeby pomůžete s hygienou, uklidíte, o co jste požádáni. To se u různých klientů každý den liší. Nakonec nastává snad nejdůležitější chvíle vaší návštěvy v domácnosti seniora – posedíte s ním a v klidu si s ním popovídáte. Staří a především osamělí lidé mají silnou potřebu lidského kontaktu a komunikace. Mnoho našich klientů se pohybuje pouze s obtížemi pomocí francouzských holí nebo na invalidním vozíku, takže nejsou bez pomoci schopni opustit svůj byt. Jako pečovatelka jste možná jedinou osobou, se kterou starý osamělý člověk za poslední roky promluvil. Kvůli špatnému sluchu i zraku je často komunikace se starými lidmi náročná. Někteří jsou dezorientovaní, zmatení, povídají pořád to samé dokola. Jiní jsou psychicky naprosto čilí, paměť mají lepší než vy a při úklidu vidí i smítko, které vy nevidíte. Při bližším ohledání ale zjistíte, že tam opravdu bylo...

Jednou z našich klientek je stará paní, která žije sama v obrovské vile na kraji lesa. Z vily vedou schůdky do zahrady, které babička ve svých 93 letech sama nesejde bez nebezpečí pádu. Vila je prvorepubliková, působí zanedbaně, záhadně, skoro jako z pohádky. A stařenka uvnitř také. Je malá, drobná, usměvavá. Trochu zmatená, v čase se neorientuje téměř vůbec, zapomíná se najíst. Nakoupit této paní musíte dle vlastního uvážení, ovšem přesně v souladu s tím, co má a nemá ráda. Chce to každého klienta dobře znát a pečlivě registrovat oblíbené. Jinak se vám může stát, že klientce vše nakoupíte, donesete, připravíte, naservírujete... a stará paní odmítne jíst. Zahřeje vás, když sní vše připravené a při odchodu se vás ptá, kdy zase přijdete. A někdy dodá: „Budu se těšit...“

Téměř devadesátiletý pán, který žije sám v rodinném domku, je upoután na invalidní vozík. Co bylo v jeho silách, si doma upravil „bezbariérově“. S takovým domácím kutilem se přiučíte spoustě věcí – například, jak dofouknout měkkou duši na kole vozíku přímo z kompresoru. Po nákupu, hygieně a úklidu vás jinak nabručený starý pán „učí vařit“. Řeknete-li mu, že guláš uvařit neumíte, s radostí s vámi při vaření spolupracuje, radí vám co a jak a celý při tom ožije. I to je úkolem pečovatelky, staré lidi aktivizovat, povzbuzovat k jakékoli činnosti a odvádět jejich myšlenky od nemoci a bolesti. Pak zjistíte, že ten nabručený, do sebe uzavřený stařík, je vlastně docela milý děda se smyslem pro humor. Jen pod tu slupku proniknout...

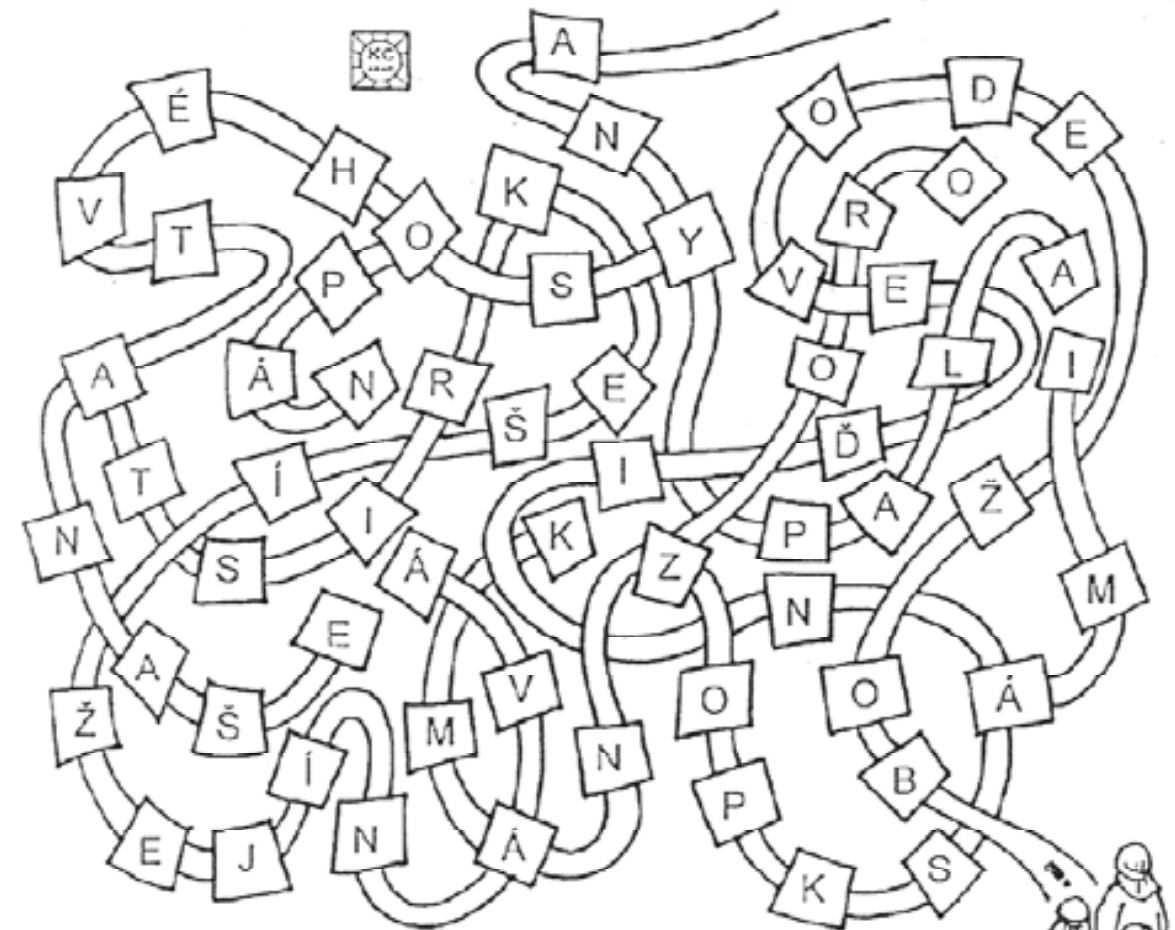
Hana Urbanová

"DOSPĚLÝ, PŘESKOČ!"

ZJEVENÍ PÁNĚ

Slavnost Zjevení Páně slavíme 6. ledna a lidově ji říkáme svatých Tří králů. Tři mudrci šli za hvězdou, aby se poklonili Ježíšovi. Jejich cesta byla daleká a jistě i namáhavá. Zkus projít spolu s nimi bludištěm a cestou posbírej všechna písmenka. Věta, která vznikne, je naší modlitbou.

-red-

Vstupujeme do nového roku

Milí spolufarníci! Před rokem jsme stáli v naší mateřské školce na začátku něčeho nového a pro nás zcela neznámého. Plánované stavební úpravy budovy s sebou přinášely řadu velkých otazníků. Přistavba! Při pohledu zvnějšku jen trochu posunutá zeď,

upravená střecha, nevelký přístavek... Při pohledu zevnitř rozkopená prakticky celá budova, nové uspořádání prostor, stěhování veškerého vybavení částečně za provozu, částečně místo dovolené... Znovu jsem si uvědomila, jak moudře je zařízené neodvratné plynutí času. Vždyť pokud bychom bývali měli na vybranou, rádi bychom vše odsunuli,

pozastavili čas... Nyní se však můžeme s velkou vděčností ohlédnout zpět. Vše šlo dobře, dokonce neobyčejně dobře! Během tohoto roku jsme mohli opět zakusit Boží pomoc v obtížných chvílích a zároveň se znovu přesvědčit o tom, kolik dobrých lidí máme kolem sebe. Přijměte ještě jednou naše upřímné díky za váš zájem i každou pomoc a podporu.

Jsme různí, žijeme v odlišných podmínkách, a tak i do dalšího roku vstupujeme každý jinak: někdo s obavami a starostmi, jiný se zvědavostí či nadějí. Kéž Pán promění v tomto novém roce všechny vaše obavy v radost a dá vám dostatek zdraví, síly a pokoje pro každý den!

kresba Pěťa

kresba Martička

HLEDÁME:

• P. JOSEF KUŠKA - ZNALI JSTE HO? POMOZTE!

Vojtěch Vlček je historik a zabývá se perzekucí církve v období komunismu. Nyní zpracovává Martyrologium církve 20. století včetně osudů kněží a řeholníků umučených za komunismu. Mezi ně patřil i P. Josef Kuška - bývalý generální vikář Litoměřické diecéze a farář v Kováni u Doks, který pocházel ze Zdic a zemřel ve věznici v roce 1953.

Pokud jste pamětníci či příbuzní a mohli byste sepsat krátkou vzpomínku na něj - hlavně na jeho kněžské činnosti a věznění - či vlastníte nějaký dopis, fotografii či další materiály o něm, prosíme vás velice o pomoc. kontaktní adresa: L. Poděšť 1859, Ostrava 4, 708 00, tel. 731717897, e-mail: vojtechvlcek@seznamcz

-red-

• HLEDÁME PRŮVODCE

Pro poutní místo na Tetíně hledáme průvodce se vztahem k tetínské duchovní tradici. Služba je honorovaná a zajišťuje se v období od počátku března do konce října. O prázdninách se provází každý den kromě pondělí, v ostatních měsících pouze o víkendech. Pokud máte zájem o podrobnosti, neváhejte zavolat na telefonní číslo 724221 617 po 20. hodině.

• HLEDÁME PODNÁJEM

Hledám pronájem bytu nebo podnájem 1 + 1 nebo 2 + 1. Do 6. 000,- Kč včetně režie. Velmi spěchá!!! KONTAKTUJTE PROSÍMNA TEL: 607 192 433

FARNÍ KRONIKA 2006

“Všechno má určenou chvíli a veškeré dění pod nebem svůj čas: Je čas rození i čas umírání, čas plakat i čas smát se...” (Kazatel 3, 1.2.4) Znovu po roce shrnujeme uplynulé životní události ve farnosti a svěřujeme všechny v této rubrice především do bezpečných rukou Božích.

PROSINEC 2005:

NAROZENÍ: *Andělka Bosáková* z Nenačovic

KŘTY: *Václav a Jan Peckovi* v Nižboře

POHŘBY: paní *Marie Vlasáková* a pan *Otakara Prošek*, oba z Berouna

LEDEN 2006:

JUBILEA: *Pavel Schöberle* z Berouna (25let)

NAROZENÍ: *Samuel Vaněk* z Prahy, *Monika Šapovalivová* z Prahy - Břevnova

POHŘBY: paní *Emílie Placáková* z Měňan

UNOR:

JUBILEA: paní *Věra Hladká* z Berouna (70let), *Vítek “Raketa” Lorenc* z Králova Dvora (25let)

POHŘBY: paní *Marie Benáková* ze Zadní Třebáně a paní *Marie Sudíková* z Berouna

BŘEZEN:

JUBILEA: paní *Eduarda Šapovalivová* z Nižbora (60let), *S. M. Jana Cívínová* z Tetína (55let), *Pavla Bočková* z Loděnice (20let), *JUDr. Vladimír Jansa* z Vráže (80 let), pan kanovník *Gustav Novák* (87 let)

VÝROČÍ: 100 let by oslavil pan *Tomáš Manda* z Velkého Chlumce

KŘTY: *Viktorie Vršecká* z Nižbora

POHŘBY: paní *Marie Fridrichová* z Berouna, pana *Václav Sevald* z Nižbora

DUBEN:

JUBILEA: pan *Pavel Lidmila* z Berouna (45let)

KŘTY: *Lukáš Klimovič, David Hakl* a *Kateřina Faltynová* z Berouna, *Matyáš Jan Horký* z Tetína, *Kristýna Benešová* z jižní Moravy, *Kateřina Pevná* z Mimoně, *Barbora Fenclová* z Lán, *Lucie Červená* ze Svitav a *Simona Vokálová* ze Sv. Jana p. Skalou

DUBEN:

POHŘBY: *Květa Prošková* z Berouna

KVĚTEN:

JUBILEA: *Lenka Čaplová* z Berouna (30 let), *Luděk Frydrych* z Berouna (35 let), *P. Petr Bouška* (40 let), paní *Růžena Holleová* z Berouna (97 let)

NAROZENÍ: *Honzík Kubela* z Jánské a *Hanička Blaschkeovou* z Loděnice

ČERVEN:

JUBILEA: paní *Božena Bumbálkové* z Loděnice (85let), paní *Ludmila Svatošová* z Loděnice (80let), *Jiří Hazuka ml.* ze Zdejciny (20let), *P. Michal Němeček* (35 let)

NAROZENÍ: *Martin Koryčanský* z Berouna

KŘTY: *Anička Goldmannová* z Berouna, *Marie Ficencová* z Prahy

SVATBY: *Richard a Lenka Michalských* a *Štěpán a Julie Rattayovi* v Berouně, *Michal a Ivana Šedivých* ve Svatém Janu pod Skalou

POHŘBY: pan *Vladislav Malý* z Nižbora

ČERVENEC:

JUBILEA: *PhDr. Jana Stielová* z Berouna (45let), *Ondra Čapla* z Berouna (20let)

NAROZENÍ: *Martin Callaghan* a *Daniel Trubák* z Berouna, *Anna Odlasová* z Nenačovic

KŘTY: *Daniel Gregorík* v Berouně, *Zuzana Kosová* ve Svatém Janu a *Jan Kubela* v Loděnici

POHŘBY: *P. Gustav Novák* v Berouně, paní *Jana Pospíšilová* z Berouna a pan *Antonín Chadima* z Nižbora

SRPEN:

JUBILEA: paní *Šárka Haklová* z Berouna (40let), paní *Petra Kodrasová* z Berouna-Závodí (40 let)

KŘTY: *Zuzana Tejklová, Miroslav Jan Koubek, Martin Koryčanský* v Berouně, *Nikola Alžběta Zubáková* v Počáplech

SVATBY: *Aleš Benda* a *Eva Hnilicová* na Tetíně, *Miriam Fabianová* a *Rostislav Pekař* na Břevnově

POHŘBY: pan *Jaroslav Kovár* z Berouna, dvouletý *Jan Bartoloměj Pecka* z Nižbora

ZÁŘÍ:

JUBILEA: paní *Drahoslava Míková* (85 let), Ing. *Jiří Bešćec* z Berouna (50let), *Jan Bešćec* z Berouna (20 let) a paní *Zuzana Alferiová* z Litně (35 let)

NAROZENÍ: *Jan Šedivý* ve farnosti Sv. Jan, *Valerie Zálešáková* z Červ. Újezda, *Anežka Fabianová* ve farnosti Praha-Liboc a *Lukáš Hána* v Berouně-Závodí

KŘTY: *David Vojtěch Havel*

SVATBY: *Antonín Stríž* a *Jana Špuláková* a *Miroslav Řehoř* a *Renáta Strížová* v Berouně,

POHŘBY: paní *Marie Matalová* z Kozolup a paní *Irena Banová* z Králova Dvora

ŘÍJEN:

JUBILEA: paní *Anna Hánová* z Berouna-Závodí (65 let), pan *Karel Hrubý* z Králova Dvora (73 let)

KŘTY: *Michael Had* na Tetíně, *Vojtěch František Kopačka, Martin André Callaghan* a *Nikolas Štěpán Bílý* v Berouně

POHŘBY: *Adámek Urbanič* ze Suchomast

LISTOPAD:

JUBILEA: paní *Anna Macháčková* z Berouna-Závodí (85let), *Petr Čapla* z Berouna (25let) a *Mirek Karbušický* z Berouna-Závodí (25let)

KŘTY: *Marina Nedělová* v Hudlicích, *Valerie Anna Alžběta Zálešáková* v Loděnici, *Matiáš Böhm* v Loděnici

POHŘBY: pana *Stanislav Rada* ze Sedlce, pana *Adolf Kováč* ze Strádonic a paní *Růžena Kittelová* z Berouna

PROSINEC:

JUBILEA: PhDr. *Lidmila Fričová* z Berouna (50let) a paní *Marie Podlašecká* (85let), pan *Miloš Palkoska* (80 let)

POSLEDNÍ SLOVO:

A pak, že On se mnou (a s tebou!) není...

Sebelítost, jak jsem několikrát zaslechla, četla a zažila, je balvanem na krku v cestě za Božím královstvím. Asi proto, že v sebelítosti člověk počítá jen sám se sebou. Jak vím, není to dobré. Dobré však, sám Dobrý Bůh nade vše, posílá včas. Zrovna darovaná kniha Ježíš – lékař těla i duše od Eliase Velly napovídá, Kdo je mi blíž než kterýkoliv člověk. On prožil každou lidskou bolest duše. A v ní je jako láska živá s námi. Posloužila mi *Kapitola 11. Prožívání problémů s Ježíšem*.

Bohu díky, vidím už v minulosti: ploužím se sama bytem, jako už tolikrát tolik let vlečená svou sebelítostí zapomenuté chudinky, deprimovaná temnotou zimy. Teď už si vzpomínám na Slovo čtené zjara. Když Ježíš prožívá frustraci:

*

Mt 23, 37: Jeruzaléme, Jeruzaléme, který zabiješ proroky a kamenuješ ty, kdo byli k tobě poslání; kolikrát jsem chtěl shromáždit tvé děti, tak jako kvočna shromáždí kuřátka pod svá křídla, a nechtěli jste!

*

Opakuji je tolikrát a po tolikáté, až je falešná lítost vyplavena. Zůstává soucit (byť nedokonalý) s trpícími, kteří tak nevědomky tolik zraňují, nejen mne...

Přede vším, jsem tu s Ním. Noc rozsvítil do dne. Chmurná zima se neopakuje. Zase je tu radost s narozeným Ježíškem. Kéž stále s vámi, s bližním, i s našimi příbuznými. On je s námi, i když to vždycky neprožíváme. Můžeme začít znovu, být s Ním, tedy spolu šťastni. I když ne hned a ne najednou. Jednou nám třeba postačí i kapka...

*

Elias Vella uvádí několik citátů z Písma, které přesvědčí o tom, že Ježíš prožíval podobné emoce, jako prožíváme my. Ježíš byl nazlobený: Mk 11,15 a násl.; Mt 23,13. Ježíš prožíval strach: Mt 26,36-38; měl pocity radosti a slavnosti: Jan 2,1 – 11, Lk 10,21; Ježíš prožíval i hlad a soucítit s těmi, kteří byli hladoví: Mt 4,1-2, Jan 6,1-7, Jan 4,4-8,31-34, Lk 6,1-5. V Písmu nacházíme Ježíše, jak pláče: Jan 11,32-38, Lk 19,41. Ježíš byl netrpělivý: Jan 14,8, Mk 10,35-45, soucítit s druhými: Lk 4,38 a Mt 20,29-34, Mk 14,14, Mt 9,35, byl milosrdný: Lk 23,39-43.

*

Vím už, když budu prožívat pocity zrazující Boží věrnost, On je se mnou – POKOJ – i s tebou. Nabízí nový začátek třeba každý den.

Třeba s přátelským přáním: *Žij blaze a něco pro to dělej!* Jak je jen krásné začít od Prvního.

Makozska

ÚŘEDNOSTI: BOHOSLUŽBY VE FARNOSTI: listopad - duben

	Pondělí	Úterý	Středa	Čtvrtek	Pátek	Sobota	Neděle
Beroun I	17.30	17.30	17.30	17.30	17.30		9.30, 17.30
Král. Dvůr			17.30		17.30		8.00
Loděnice				17.30			9.30
Tetín		19.30					11.00
Sv. Jan II		20.00	7.40				8.00
Nižbor							15.00
Chýňava							11.00
Strádonice III							---
Hýskov						17.30	
Vráž						16.30	
Hudlice						15.00	
Podkozí III						---	
Železná IIII							11.00

Poznámka:

I - nedělní mše v Berouně jsou v kostele sv. Jakuba, bohoslužby v týdnu jsou v kapli Povýšení sv. kříže (na farním dvoře)

II - ve 20 hod. a v 7.40 hod. jen ve školním roce

III - v zimním období se mše sv. nekonají

IIII - v Železné jsou mše sv. nepravidelně, jen na ohlášení (místo Chýňavy)

Aktuální rozpis bohoslužeb najdete vždy na webových stránkách farnosti, kde je i verze ke stažení na nástěnku.

MODLITBA MĚSÍCE :

S příchodem nového roku si je možné uvědomit jednu důležitou skutečnost v našem životě: Čas, jak jej počítáme, nás vždy jakoby vrací na startovní čáru! Tím je nám dáována možnost, abychom vše, co je třeba, nechali za sebou, pevně uchopili to, co za něco stálo a pokusili se k tomu přidat něco nového, lepšího... Je to vlastně vždy nová příležitost, kterou je třeba uchopit a s odvahou proměnit ve skutečnost. K tomu ať nám Pán žehná! -jp-

SPOLEČNÝ ÚMYSL MODLITEB NA LEDEN :

••• *“Za odvalu a schopnost začínat vždy znovu”* •••

FARNÍ KRONIKA

JUBILEA: paní *Růžena Svobodová* z Berouna (85 let), paní *Marie Weinerová* z Berouna (75 let), *Zdeněk Stiel ml.* z Berouna (25let). Přejeme Vám, aby váš život byl bohatý, naplněný radostí a světlem Vánoc i ve všedních dnech.

NAROZENÍ: *Velmi se omlouváme, pokud jste marně hledali v této i v ostatních rubrikách jméno někoho, koho máte rádi. Uveřejňujeme ty zprávy, ke kterým se dostaneme ve svém okolí. Pokud i vy víte o nějaké radostné události v životě farnosti, prosíme, dejte nám vědět, ať se můžeme radovat s vámi!*

FARNÍ KNIHOVNA

**Otevřena každou
neděli v SUDÉM týdnu
10,30 - 11,15 hodin
Fara - přízemí vlevo**

REDAKTOŘI: Děkujeme všem, kdo pomáhají připravovat tento zpravodaj - píšou články, přepisují do elektronické podoby, čtou korektury, posílají zprávy, pomoc každého je neocenitelná. Stále samozřejmě zpravodaj vzniká trochu hekticky, tak už to u tiskovin bývá. I proto znovu vyzýváme všechny, kdo by ještě mohli pomoci: Uvítáme **krátké články** o tom, co se dělo, **včasné informace** o budoucích akcích ve vašem okolí a především **svědectví o vašem životě s Bohem**, prožitku, který pro vás byl důležitý. Též uvítáme kohokoli, kdo by mohl přepisovat články na PC, kontrolovat chyby ap. Čím více nás bude, tím déle vydržíme:-)! **-red-**

Berounský katolický zpravodaj - měsíčník pro farnost Beroun a filiální kostely Loděnice, Železná, Tetín, Sv. Jan pod Skalou, Králův Dvůr - Počápy, Nižbor, Vráž, Hýskov, Strádonice, Hudlice a Chýňava. Redakce: P. Josef Pecinovský, P. Michal Němeček, Jaroslav Vacík, Lidmila Fričová, Ivana Vašků, Ivana Průšová, Alena T. Margraffová. Sazba: Alois Vašků. Písemné příspěvky možno odevzdat **nejpozději do 20. dne měsíce** na faře či do schránky "Dotazy a příspěvky" v kostele. Vydává Římskokatolická farnost Beroun, Seydlovo nám. 24, pro vnitřní potřebu.

V elektronické podobě na stránkách farnosti: www.beroun.farnost.cz

Příspěvek na jeden výtisk: 10,- Kč

č. ú. farnosti Beroun: **0361038389 / 0800**

Kontakt: far. ú. - 311 621 964, redakce - 602 129 195, 602 945 017, **e-mail:**